KARİKATÜR

AFRİKA CEPHESİNDE

Alman — Biraz daha çekil, sıra benim!

339

Ankara Mektubu

BİR arkadaş meclisinde ve neşe içinde idik. Hani insanların bir zamanı olur ki, âdeta birinin neşesi ötekine, ötekinin şetareti berikine sirayet eder; işte o halde idik. Söz mübalâgaya intikal etti, herkes bir hikâye, bir hatıra anlatıyordu. En son anlatılan hikâye şu idi: Bir mübalâgacılar meclisinde balığın karada yaşayıp yaşıyamıyacağı ve gezip yürüyemiyeceği konuşuluyormuş. Herkes buna dair bir şey söylemiş ve fakat içlerinde en fazla mübalâgacı susuyormuş. Kendisine sormuşlar:

— Yahu, neden susuyorsun sen, söylesene balık karada yaşar mı?

Cevap vermiş:

— Elbet yaşar. Nitekim ben böyle bir tanesini alıştırmıştım. Fino gibi hep arkamsıra dolaşırdı.

Hepsi birden atılmışlar:

— Eh, nerede şimdi bu balık?

Herif gözünü kırpmadan buna da şu cevabı yapıştırmış:

— Bir gün sahilde geziyorduk, denize düşüp boğuldu.

Hikâye hoştu ve anlatılanların en güzeliydi, gülüştük. Biri dedi ki:

— Yahu bazı resmî tebliğlerdeki mübalâgalara ne buyurulur?

Bunların bazılarını da hoş birer hikâye telâkki ettik ve hatıramızda kalanları tekrarladık. bir arkadaş:

— Ya, dedi, bir harbi müteakip her iki tarafın da galip olduğunu ilân etmesine ne buyurulur?

— Bunu da bu harbin hoş tarafları der, geçeriz.

Dedik. Fakat tam bu sırada bir köşede şekerleme yapan bir arkadaş gözlerini açarak bir hikâye nakletmiye başladı:

— Vaktile dedi, beni bir horoz dövüştürme merakı sarmıştı. Acar bir horozum vardı. Bir gün yine böyle bir dövüştürme yaptırıyorduk. İşe giriştiler, nekadar zaman geçti bilmem, iş mayna olup da toz duman çekilince baktım ki, bizimki gagasını, ağzını oynatıp geliyor.

— Neden böyle yapıyordu?

Diye sorduk. Şöyle cevap verdi:

— Hasmını yutmuş, yalanıyordu.

Hepimiz kahkahaları salıvermiştik.

— Peki, dedik, ne oldu bu horoz?

Bir sigara yakarak onu da anlattı:

— Yine bir gün zorlu bir rakiple karşılaştırdık. Biribirlerine saldırdılar. Ortalığı uzun müddet toz ve toprak bulutu kapladı. Etraf bu buluttan sıyrıldığı vakit meydanda iki horozdan da eser yoktu.

Ağımız açık kalmıştı:

— Peki, ne oldu bunlara?

Diye bağırmışız. O şöyle izah etti:

— Biri ötekini, öteki de berikini yutmuştu.

Gülüşme ve kahkahalarımız nekadar zaman sürdü bilmem. Fakat neden sonra akıllarımız başlarımıza geldikten sonra bir arkadaş diyebildi ki;

— Gülmeyiniz çocuklar, yeni harplerin bir tarif ve tavsifidir bu. Onların neticeleri de bu olmuyor mu?

★

BİR ANKARA TİPİ DAHA:

Babacan ve şık bir adam. Nasıl olur? demeyiniz. O, bu iki zıt mefhumu nefsinde pek

(Devamı 5 nci sayfada)

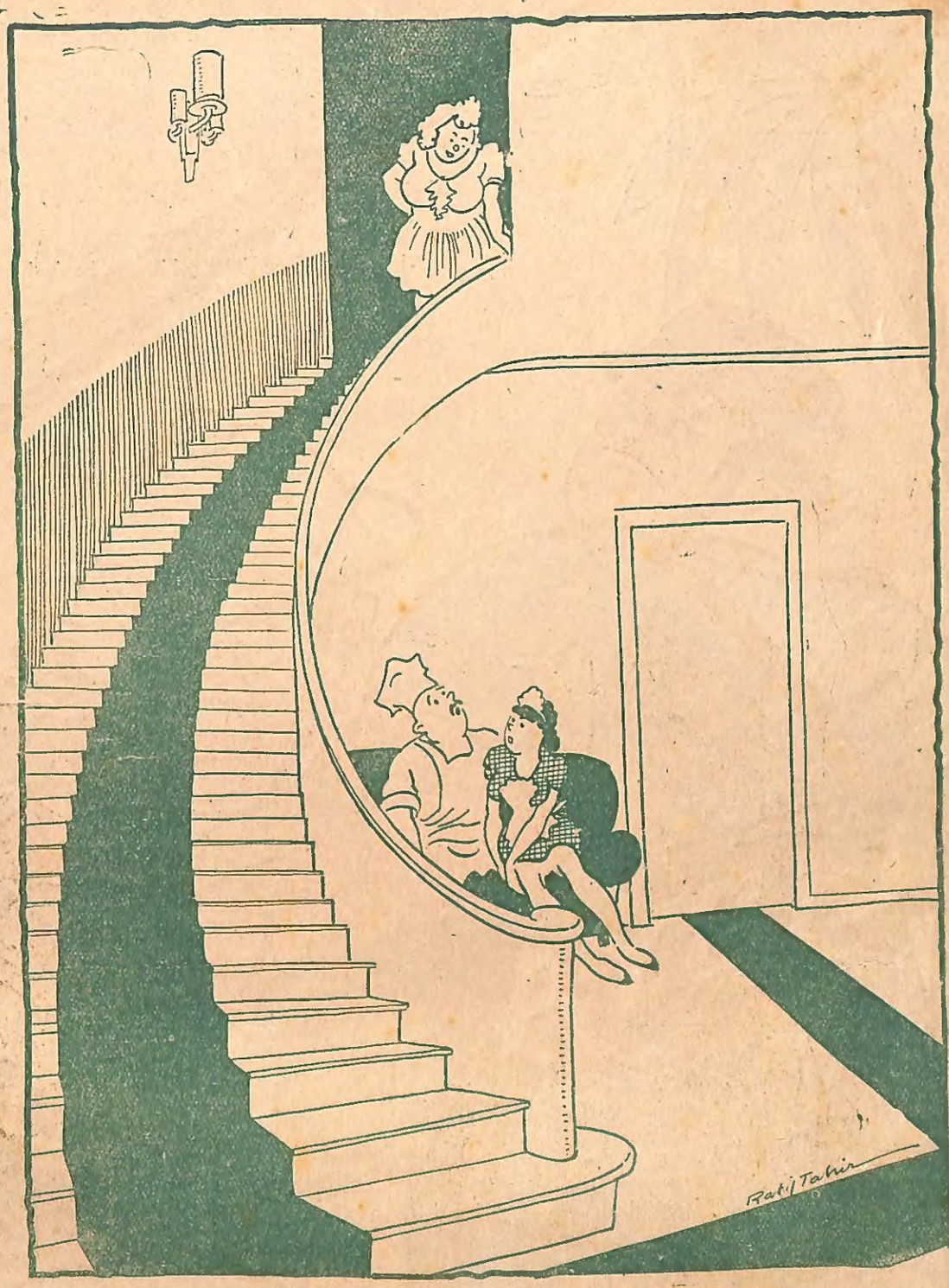

— Kim var orada?
— Ben, Fatma efendim.
— Ne yapıyorsun orada?
— Hiç bir şey efendim..
— Ahçıbaşı nerede?
— Buradayım efendim..
— Sen ne yapıyorsun?
— Fatmaya yardım ediyorum efendim!...

No. 339 CİLT: 14 SENE: 7 FİYATI 10 KURUŞTUR 25 HAZİRAN 1942

KARİKATÜR

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ EDEBİ HAFTALIK MİZAH MECMUASI

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye için seneliği 5000, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400, üç aylığı 200 kuruştur.

SAHİBİ: SEDAT SIMAVI
İDAREHANE: İstanbul, Ankara caddesinde Acımusluk sokağı No. 7
Telgraf: İstanbul: KARİKATÜR
Posta kutusu: İstanbul: 103

RUZVELT - ÇÖRÇİL MÜLÂKATINDAN SONRA PATLAYIP PATLAMIYACAĞI BELLİ OLMIYAN TEHLİKELİ OYUNCAK:

— Haydi açsana..
— Hayır, siz açınız!..

İSTANBUL BELEDİYESİ TEMİZLİK AMELESİ İÇİN TAHTA PABUÇ YAPTIRIYOR:
Çöpçü — Tahta papuçlarına bahıp ne şaştun bayan, biz de senin gibi silip süpürücülerdenük!

HAFTADAN HAFTAYA

SICAKLAR

KÂNUNUSANİDE karın yolları kapadığı, tramvay ve arabaları durdurduğu o meşhur günlerden birinde idi. Bir kaç gazeteci arkadaş bir gazinonun dökme sobası etrafında ısınarak çay içiyorduk.

Bir aralık gazinonun kapısı açılmış, içeriye Taşdelen damacanaları gibi kısa ve kocaman gövdeli, ufak başlı bir adam girmişti. Girmişti diyorum ama bu pek doğru değildir. Çünkü kollarına girmiş olan iki adam onu âdeta bir ayaklı sepet gibi taşıyarak getiriyorlardı. Bunlardan biri bir polis, öteki bir bekçi idi.

Şişman adam ilk bakışta sokakta yürüyemiyecek hale gelmiş ve kendinden geçmiş bir sarhoş gibi görünüyordu. Fakat böyle olsa bu iki resmî memur onu ya karakola, ya evine, hâsılı kahveden başka bir yere götüreceklerdi. Daha garibi bu küçük kafile bizim bulunduğumuz soba başına yönelmişti.

Polis selâm vererek:

— Bay biraderler demişti, insaniyet namına biraz yer açın da şu zatı sobada bir parça ısıtalım. Biraz evvel kömürcü dükkânının önünde soğuktan bayıldığını gördük, buraya getirdik.

Şişman adam hakikaten perişan bir halde idi. Buz tutmuş paltosu ile boyunatkısını, şapkasını, lâstiklerini çıkardılar. Hemen sıcak çay getirterek yudum yudum içirmiye ve bir yandan da kollarını, dizlerini oğuşturmıya başladılar.

Adamcağız biraz sonra dili çözülünce ve taş kesilmiş vücudu tekrar titreme kabiliyetini iktisap edince dişleri biribirine çarparak «Aman ateşe daha yakın» diye inledi. Kendi haline bıraksak sobayı kucaklıyacak, sandalye gibi üstüne çıkıp oturacak, yahut vücudunun el ayak gibi nisbeten ufak âzalarını sobanın kapağından içeri sokacaktı.

— Aman, dedik, bir yerinizi yakacaksınız. Maden kömürü başınıza vuracak.

Titremesine devam ederek yalvardı:

— Bırakın Allah aşkınıza, okadar dondum ki, bir yerimi yakıp kavurmayınca ısındığıma inanamıyacağım.

Daha biraz sonra tatlı tatlı konuşmıya başladı:

— Benim aldığım soğuk çayla, soba ile çıkacak soğuk değildir. Aylardanberi ağır ağır kemiklerime işledi. Durmadan buz kesen firijiderleri bilirsiniz ya... Benim vücudum âdeta onlara benzer bir âlet haline geldi. Şu içtiğim sıcak çay midemde şimdiden buza tahavvül etmiye başlamadı ise çok hayret ederim. Birkaç aylık çile be kardeşler. Senelerdenberi üstümden, başımdan, çoluk çocuğumun boğazından keser, elime geçen bütün parayı bir kaloriferli apartmanın mal sahibine teslim ederim. Herif soğuğa karşı binanın delik deşiğini öyle tıkamış ki, bu defa arasıra açılan güneşin hafif sıcaklığı da girmemiye başladı. Apartmanın içi tedricen öyle dondu ki, dondurma kutuları yanında halt etmiş. Derken son karlar da bastırınca, al Allahın emanetini. Dün gece o hale geldik ki, bir aralık odada nekadar eşya varsa üst üste yığıp bir kibritle tutuşturmayı düşünecek derecede çılgınlık alâmetleri gösterdim. Bu sabah ilk işim bir mangal satın almak oldu. Fakat mangala kömür ister. Sabahtanberi bir kaç kilo kömür için dükkânın önünde beklerken bu hal başıma geldi.

Vaktimiz geldiği için bu biçare adamı soba başında bırakarak dışarı çıkmıştık.

* * *

Geçen günkü sıcak malûm. Bir yokuşu çıkarken önümde yürüyen bir adamın birdenbire kollarını kaldırarak sendelediğini ve burnunun üstüne kaldırıma düştüğünü gördüm. Bayılmıştı. Fakat ben vücudunu yerden kaldırmıya kudretim yetmediği için kafasını ve kollarını sarsmıya başlayınca he-

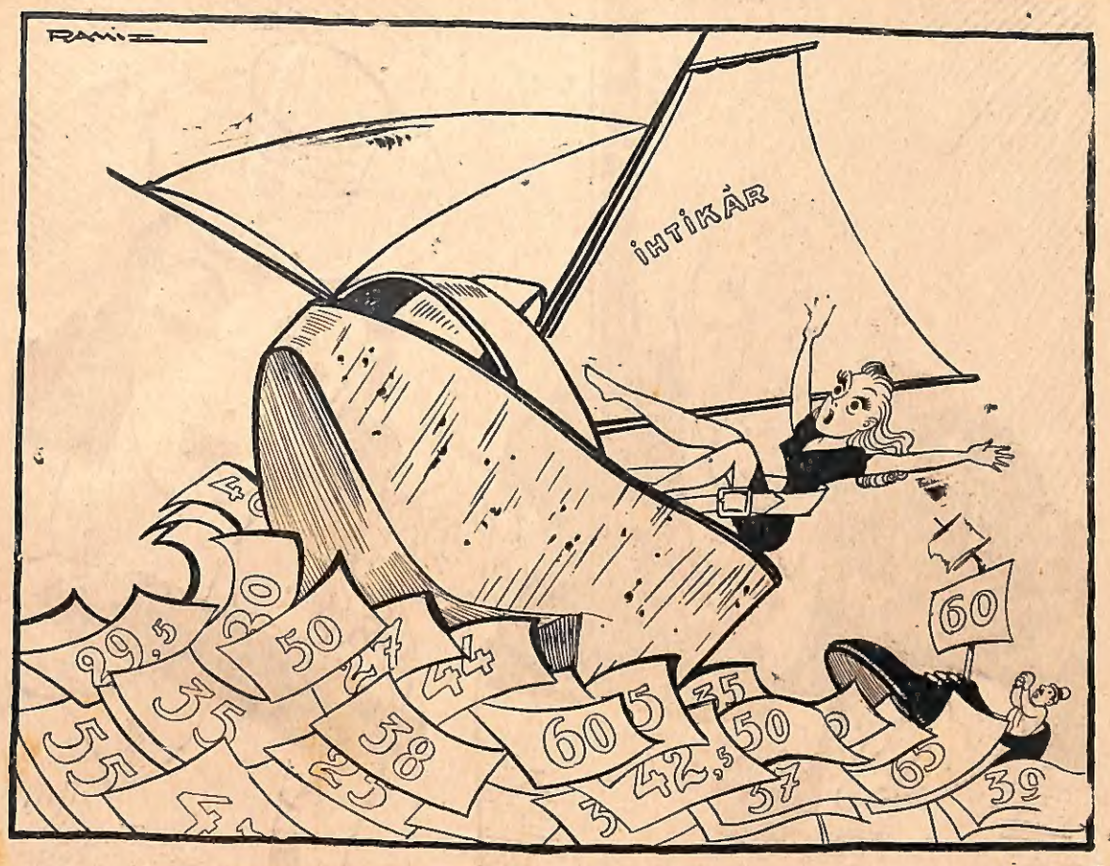

KUNDURA FİYATLARI PUPA YELKEN GİDİYOR:
Müşteriler — Bu fiyat dalgasında batmazsak ne mutlu bize!..

men kendine geldi:

— Aman, dedi, beni şu kapı saçağının altına kadar götürün, sonra sevabınıza kapıyı çalarak bir bardak su isteyin.

O zaman anladım ki, sıcaktan bayılan adam, bu kış soğuktan bayılarak kahveye getirilen şişman zattan başkası değildir.

O da beni tanımıştı. Biraz kendine geldikten sonra:

— Ne olacak bu zatıâlinizin hali, dedim. Soğuktan bayılırsınız, sıcaktan bayılırsınız.

Hazin hazin boynunu büktü:

— Kabahat bende mi be birader? dedi. İlk ve sonbaharda bayıldığımı görürseniz o zaman bir şey demiye hakkınız olur. Ne olurdu şu tabiatın sahip ve nazımı teşkilâtını ıslah ederek şu hava işlerini biraz daha yoluna koysaydı. Yalnız bugünkü kaloriyi bir yerde depo ve istif ederek kışın ortaya çıkarmış olsaydı bütün İstanbul apartmanlarını gelecek yaza kadar Mahmutpaşa hamamı gibi ısıtırdı.

Sonra gülümseyerek ilâve etti:

— Maamafih Tanrının gücüne gitmesin. Ne olursa olsun sıcağa razıyım. İnsan sıkıştığı zaman soğuk suyu ve gölgeyi herhalde kömürden daha kolay buluyor. Evet, bu sene olsun sıcaktan şikâyet ederek Tanrıya nankörlük etmiyelim.

ANKARA MEKTUBU

(2 nci sayfadan devam)

mükemmel bir şekilde birleştirebilen insandır. Şevket Süreyya Aydemir'den bahsetmek, onu tarif eylemek istiyorum.

Zaten onun her halinde zıtları cem ve fakat telif eden bir kudret vardır. Meselâ; eh artık kütüphanesine mıhlandı dediğiniz gün muhakkak ya bir mektepte veyahut radyoda tatlı tatlı konuştuğunu duyarsınız. Dairesindeki işlerden baş kaşıyıp evine kadar bile gitmiye vakti yok, dediğiniz dakikada elinizdeki gazeteye göz atınca Mersinde ve ertesi günkü nüshalarda da Bursada olduğunu okursunuz.

Şimdi kitap, yarın mecmua neşreder. Sağ kulağınız onun havaiyattan, bahseden sözlerini dinlerken, sol kulağınız ilmî takrirlerini aktarmaktadır.

Dün evinin salonunda oturduğunu penceresinden gördüğünüz Şevket Süreyyanın bugün çadırını sırtlıyarak falan su başında konakladığını duyarsanız şaşmayınız. Hele bukadar medenî bir insanın bazan bağ kulübelerine çekilerek günlerce kendisile başbaşa yaşadığına da evvelce biz alışmıştık, şaşmazdık.

Mahcup bir hali vardır, fakat öyle serbest de bir kariha ve beyan kudretine sahiptir ki, saatlerce dinler ve yorulmazsınız.

Şevket Süreyya Aydemir iaşe müsteşar muavinidir. Onun nazariyatla ameliyatı telif kudretindeki kuvvetini ölçmek imkânını da şimdi bulmuş oluyoruz. Maamafih bunda da muvaffak olacağından kuvvetle ümitvarız.

★

DAĞ DAĞA KAVUŞMUŞ:

Haziranın ortasında, «Ulus» gazetesinde okuduk, Bayan Melâhat Balkan ile hukukçularımızdan Naci Toros nişanlanmışlar. Allah mesut etsin.

Bunu okuyan Ercüment Ekrem, Şekip Engineri'ye dedi ki:

— Bak yahu, yalnız insanlar değil, dağlar da biribirine kavuşurmuş.

Zaparta

★

VURGUNCULAR

— Vurguncuları yakalamak kolay değil. Onlar minareyi çalıyorlar ama, kılıflarını da hazırlıyorlar..

— Bana bir hafta salâhiyet versinler, hepsini ensesinden yakalar, getiririm. Tam da zamanı!

— Atma!

— Ne atması? Şimdi elime bir kalem, bir kâğıt alıp da Boğaziçinde, Anadolu kıyılarında, Adalarda nekadar sayfiye müşterisi varsa birer birer sıralarım. İçlerinde sayfiye için üç yüz, dört yüz liradan fazla kim para vermişse hepsini alâ meratibihim vurguncu defterine kaydederim.

— Nasıl olur?

— Bas bayağı olur. Böyle dar bir zamanda üç aylık bir hava tebdili için iki, üç bin lirayı gözden çıkaranlar, elbet bu parayı alın teri ile kazanmamışlardır ya!

Kışın Leningrad civarında harp etmiş olan Almanlardan birkaçı bugünlerde Tobruku muhasara eden orduya katılmış olmak şerefini kazanmış bulunuyorsa onun da benim gibi düşünüp serinliyeceğine hiç şüphe etmeyin.

KARİKATÜR

Kurbağa ile öküz

Kurbağa, nalbandın önünden seke seke geçiyordu. İçerden kuvvetli bir çekiç sesi duydu. Başını çevirip baktı: Dağ gibi bir öküzü sırtüstü devirmişler, tabanlarına nal çakıyorlardı..

Kurbağa, bir öküzün parlak çelik ayakkabılarına, bir de kendi çıplak ayaklarını gözden geçirdi. Öküzün sırtüstü yatmasına, tabanlarına nal çakılmasına, yani, ona bukadar ehemmiyet verilip üzerine düşülmesine haset etti. Seke seke nalbant dükkânından içeri girdi.

O sırada dördüncü nalının son çivisi de mıhlanan öküz, güç hal ile yerinden kalkıyordu. Nalbandın işini bitmiş gören kurbağa seslendi:

— Öküzün işi bitti mi, nalbur?

— Bitti!

— Öyle ise sıra bana geldi.

Nalband, hayretle kurbağaya döndü:

— Ne istiyorsun?

— Bana da öküzün ayağına çaktığından çak!

Kurbağa, öküz gibi sırtüstü yatmış, nallanmak için ayaklarını yukarı uzatmıştı.

Nalbant onun bu haline güldü, ve bir şey söylemeden koca çekici aldı. Havada şöyle bir salladıktan sonra çekici, var kuvvetile kurbağanın tabanına indirdi...

O gündenberi nalbant dükkânında kurbağanın izi yok... Öldü mü, kaldı mı, kimse bilmiyor!

Kıssadan hisse:

Bu hikâyeden devlerin, yani büyük devletlerin, sırtüstü geldiğini gördükleri halde cücelerin, yani küçük devletlerin, meydana atılmasındaki garabeti anlamak kabildir.

Yeni Lâfonten

Bunu diyebilir misiniz

ASLANLA tilki arkadaşlık ediyorlardı. Birkaç gündenberi yiyeceksiz kalmışlardı. Nihayet uzaktan bir ceylânın geçtiğini gördüler. Aslan dedi ki:

— Haydi, şu güzel avı ele geçirelim de yiyelim..

Tilki hayret etti:

— Ceylân uzakta, nasıl yetişeceksin? Ceylân kuvvetli, nasıl parçalıyacaksın?

Aslan, yüzü koyun yere yatmıştı. Tilkiye sordu:

— Gözlerime bak, dönüyor mu?

Tilki dikkatle baktıktan sonra başını salladı:

— Evet, dönüyor.

— Kuyruğuma bak, titriyor mu?

— Evet, titriyor.

— Öyle ise iş oldu, bitti!

Aslan, birdenbire yaydan boşanmış ok gibi yattığı yerden fırladı, bir lâhzada ceylânın üstüne atıldı ve bir pençede onu kanlar içinde yere serdi. Uzakta bu korkunç sahneyi seyreden tilkiyi ziyafete çağırdı.

Bu sefer tilki, aslandan ayrılmış, çakalla yola düşmüştü. Yine günlerdenberi ağızlarına bir şey koymamışlardı. Ansızın uzaktan bir ceylânın sökün ettiği görüldü. Tilki çakala dedi ki:

— Şu ceylânı yakalayım da sana bir ziyafet çekeyim.

— Sen mi?

— Elbette ben.. beğenemedin mi?

Aslan gibi yere uzandı, çakala sordu:

— Gözlerime bak, dönüyor mu?

Çakal, tilkinin gözlerine bakarak:

— Hayır, dedi, dönmüyor.

Tilkinin canı sıkıldı:

— Dönüyor ama sen farkında değilsin. Kuyruğuma bak, titriyor mu?

— Yok, upuzun duruyor.

— Haydi oradan, akılsız! Kuyruğum da titriyor. Demek işler tamam!

Tilki birdenbire ceylânın üstüne atıldı, ve ceylândan yediği kuvvetli bir çifte ile sırt üstü yerlere uzandı. Zavallı tilki, dişleri dökülmüş, kemikleri kırılmış, can çekişip dururken çakal yanına yaklaştı:

— İşte, dedi, şimdi dediğin oldu. Hem gözlerin dönüyor, hem de kuyruğun titriyor!

Kıssadan hisse:

Bu hikâyeden mâna çıkarmak için benim zahmet etmeme hacet yok. Hele şu harbin sonu gelsin, hikâyenin mânasını siz kendiliğinizden bulursunuz!

Yeni Lâfonten

Kuyumcu — Bayan, çok dikkatli baktınız, mer ak etmeyin sahte değildir..
Bayan — Şimdiye kadar boynuma sarılanların hepsi yalancı çıktı da, ondan bakıyorum!..

KUYRUKLU YILDIZ

Fatin Hocamız, Rasathanede, teleskopla bir kuyruklu yıldızı gösteriyor, zihni hesaplarla meşgul bulunuyordu. Üstadın hesabına göre bu kuyruklu yıldızın görünmesine epey zaman vardı.

Meşhur âlimimiz, yıldızın görüneceği seneyi, ayı, günü, saatı hesap ettiği sırada içeriye odacı girdi:

— Ressam Şevket Dağ, telefonda sizinle görüşmek istiyor... Ne zaman görüşeceksiniz?

Fatin Hocamız, dalgın dalgın cevap verdi:

— 1943 senesi nisanının on altıncı perşembe akşamı saat 21, dakika 35, saniye 41 de!

MODA YARIŞLARI

Büyük üstat karikatürist Ramiz'in gelecek haftaki nüshamız için hazırladığı bu fevkalâde karikatürü bekleyiniz...

Ahçıbaşı piliç kızartıyor!..

— Sıcaklık 24, 28, 30 derken şimdi de 36 ya çıkmış..
— Desene hararet de kundura fiyatlarına benzedi!..

ADAK

Faşist memleketlerden çıkarılan Salamonla ailesi, yelkenli bir gemi ile, Suriye yolunu tutmuşlardı. Akdenizde ansızın büyük bir fırtına patladı, eski tekne dalgaların üstünde ceviz kabuğu gibi sıçrayıp duruyordu. Salamonla sekiz çocuğunun, dört damadı ile dört gelininin ve zükûr, inas kırk sekiz torununun hayatı kıl üstünde idi.

Salamon iki elini gökyüzüne açmış, yalvarıyordu:

— Allahim, sağ salim, ayağimizi karaya basarsak sana bir sürü deve kurban edeceyim..

Büyük oğlu Mişon, babasının duasını duymuştu:

— Baba, okadar bol keseden atma... Bir sürü deveyi nasil bulacağiz, nasil kurban edeceğiz?

Salamon, oğlunun kulağına iğildi:

— Bir kere ayağimizi karaya basalim, Allahla pazarliği bir horoza kadar indirirız!

Caizesiz Kasideler:

FUAT ŞEMSİ'YE

Her bezme, ki nâgehan gelirsin,
Fâzıl gibi nüktedan gelirsin.

Bâzan azamet hamûlesiyle,
Mânendi şilep, giran gelirsin.

Gûyâ ki ayaklarında umman,
Sırtında apartman, gelirsin.

Bâzan da, misâli Şavlı Saffet,
Mahviyete tercüman gelirsin.

Tâ iskeleden, Kibâr-zâdem,
K;şânene dek yayan gelirsin!

Hürriyet işinde, ayni Fikret,
Yahşî görünür, yaman gelirsin.

Mevzuun olunca devri Fatih
Yahya ile hemzeban gelirsin.

Ammâ Ramazan hulûl edince
Âkif gibi müslüman gelirsin!

Bir hayli münevverânı almış,
İstinye koyunda yan gelirsin.

Her sâhada baştadır makamın,
Her sahneye kahraman gelirsin.

Erbabı hüner birinci seçse
Sen serveri şâiran gelirsin!

Hem matbahı hâsa aşçı, hem de
Has bahçeye bahçıvan gelirsin.

Pek bilmediğin pikette hattâ
Bâş olmaya her zaman gelirsin.

Âlem seni benzetir çınâra,
Ancak bana bir fidan gelirsin!

Ey Çamdeviren, şu yeryüzünden
Şair gitsen, ozan gelirsin!

ÇAMDEVİREN

SAKAL

Baba ile oğul konuşuyorlardı:

— Baba, eskiden niçin sakal koyuveriyorlardı?

— Herkes, önündeki sakalı görsün de yaşına, başına yakışmıyacak kötülüklerde bulunmasın diye!

Erkek — Muhtekirleri ıslah için, bence bir tek çare var..
Kadın — Nedir?
Erkek — Müsrif birer kadınla evlendirmek!..

PAPAĞAN

Semiha = 25 yaşında, kumral, güzel bir kadın.

Şekip = 35 yaşında, esmer, yakışıklı bir genç, Semihanın kocası.

Ferhat = Şirin bir papağan.

[Vaka, henüz altı aylık evli olan, Semiha ile Şekibin salonunda geçer.]

Şekip — (Salona girerek) Tünaydın, sevgilim.

Semiha — Tünaydın, Şekip.

Ferhat — (Tüneğinden seslenir) Tünaydın, Şekip.

Şekip — Affedersin, seni unuttum Ferhat... Tünaydın! (Semihaya) Nasıl, akşama kadar için sıkıldı mı?

Semiha — Evin işleri olmasa sıkılacaktım amma... Sabahtanberi Nesrinle salonu temizledik, abajurları sildik, piyanonun tozlarını aldık, halıları silkeledik..

Şekip — Oo.. epeyce yorulmuşsun!

Ferhat — (Yeni evlilerin sözünü keser) Nesrin, dolabı sıkı tut, elinden kurtulursa koca cam param parça olur... İçindeki çanak çömlekten hayır kalmaz.

Şekip — (Gülerek) Ferhat, senin taklidini ne güzel yapıyor!

Semiha — Yapmasın mı? Çocukluğumdanberi yanımda..

Ferhat — (Devamla) Hanımcığım, bukadar ağır yükü iki kadın nasıl kaldırır? Bunlar, erkeklerin yapacağı iş. Sokaktan bekçiyi çağırsaydık bize yardım ederdi.

Semiha — Bu da bizim Nesrinin lâkırdıları.

Şekip — Ferhat bana, bugünkü vukuat hakkında tekmil haberi veriyor.

Ferhat — (Semihanın sesini taklit ederek) Aman Nesrin, çok söyleme... Elini çabuk tut da öğleye kadar salonun işlerini bitirelim. Öğleden sonra rahat bir nefes alalım... (Nesrinin sesini taklit ederek) Olur, hanımcığım olur... Bakınız, nasıl hızla çalışıyorum... İşte vazoyu temizlemiye götürüyorum... Şangır, şungur...

Şekip — Eyvah... Antika çini gitti, desene!

Semiha — Büyük geçmiş olsun, az kaldı kırılıyordu, fakat kurtuldu...

Ferhat — (Semihanın sesi ile) Yezit kız, vazoyu parçalıyacaktın... (Nesrinin sesile) Ne yapayım, aklım ocağın üstündeki enginar dolmasına gitti...

Şekip — Demek bu akşam ziyafet var?

Semiha — Olacaktı amma..

Şekip — Neden olmadı?

Semiha — Nesrinin aklına gelinciye kadar tencerenin dibi yanmış!

Şekip — Eyvah... Vazo kurtuldu ama, enginarlar gitti.

Ferhat — (Birdenbire sesini değiştirerek) Buyurun, beyefendi, buyurun... Hanımefendi salonda sizi bekliyor!

Şekip — Bu da kim?

Semiha — (Hayretle) Bilmem!

Ferhat — (Bir erkek sesile) Sizi rahatsız etmiyeyim... (Bir kadın sesile) Ne münasebet?.. Şu dakikaya kadar duyduğum yorgunluğu, çektiğim üzüntüyü unutmak için size ihtiyacım vardı! (Erkek) Beni sevindirmek istiyorsunuz... (Kadın) Hayır, hakikati söylüyorum!

Şekip — (Gözlerini açarak) Bunlar da ne oluyor?

Semiha — Ben de anlamıyorum..

Şekip — (Şüpheli) Fakat Ferhat ikimizin de anlıyacağı bir dille konuşuyor!

Ferhat — (Erkek sesile) Yanımıza oturmama müsaade eder misiniz? (Kadın sesile) Nasıl isterseniz.. (Erkek) Elinizi elime verin, gözlerimi gözlerinize dikeyim... Ne saadet! Bütün ömrüm bu halde geçse. Ölümü böyle karşılasam... Her zaman sizinle yanyana.. Her zaman sizinle yüz yüze...

Şekip — (Benzi atmış) Bu muaşaka daha uzun sürüyor mu?

Semiha — Vallâhi, ben de ilk defa dinliyorum...

Ferhat — (Kadın sesile) Rica ederim, daha yaklaşmayın.. (Erkek sesile) Ben yaklaşmıyorum... Aşkım beni yaklaştırıyor... (Kadın) Fakat şimdi hizmetçi kahve getirecek.. (Erkek) Ben ona bizi yalnız bırakmasını söylemiştim... (Kadın) Nekadar cüretlisiniz. (Erkek) Aşkımız bana cesaret ve-

(Devamı 11 nci sayfada)

— Bana hayatımın ilk baharısın, dedi..
— O halde bir taarruz arifesinde bulunuyorsun!..

AKŞEHİR EFENDİSİ

Yazan: RAGIP ŞEVKİ

— 43 —

Öyle de nefis, öyle de tatlıydı ki,.. Gözüm hiç bir şey görmüyordu. Böylecene atıştırırken ensemden biri yakaladı. Bir de dönüp baktım: helvacı... Bangır bangır bağırıyor: «Be adam, okkasız, kantarsız, parasız, pulsuz ümmeti Muhammedin helvasını ne hakla yiyorsun!» Sonra yumruklarını sırtımda denemiye başladı.

Hoca hayret eder gibi bağırdı:

— Demek dayak attı.

— Evet, iyice dövdü.

— Öyledir, öyledir. Sivrihisarlılar çok iyi adamlardır, helvayi adama döve döve yedirirler.

Murat usta birdenzire katıla katıla gülmiye başladı. Damat Hacı efendi de pis pis sırıtıyor, bir Hocaya, bir de Murat ustaya bakıyordu. Gözlerinin içinden de aptallık akıyordu.

Yatmıya yakın damat Hacı efendinin zekâsı birdenbire parlayıverdi. Ayağa kalkarken Hocanın gözleri içine bakarak mırıldandı:

Bizim iller, bizim iller, yatarken üzüm yerler

Hoca onun bu ârsızlığına karşı birden dikiliverdi.

Bizde öyle âdet yoktur, saklarlar da güzden yerler

Murat usta:

— Aman efendi hazretleri ne de güzel uydurdun! diyerek tekrar gülmiye başladı. Damat Hacı efendi de yine pis pis sırıtıyordu.

* * *

Gece Hoca müthiş bir çığlık ile yatağından fırladı. Dışarıda sofada bir takım telâşlı ayak sesleri duyuluyor, kapılar açılıp kapanıyor, derinden derine bir inilti uzayıp gidiyordu.

Hoca uyku sersemliği ile ilk anda ne olduğunu kestiremedi, fakat birkaç saniye sonra Murat ustanın karısının gebe olduğunu, doğurmak üzere bulunduğunu hatırladı.

Doğrulup yatağında oturdu ve baş ucundaki küçük rahle üstünde yanan muma gözünü dikti, dinlemiye başladı. Birden daha şiddetli, daha müthiş bir çığlık duyuldu, arkasından da acı bir feryat...

— Amaaan, öldüm, ölüyorum!..

Bu sese bir takım kadın sesleri karıştı. Kart bir ses:

— Havlı, havlı verin! diye bağırıyordu.

Sofada bir hıçkırık duyuldu sonra derin bir sükût... Saniyeler birbiri ardısıra uzayıp gidiyor. İşte bir çığlık daha ve sonra «maşallah!» ı anlaşılan bir takım uğultu..

Hoca içinden:

— Kurtuldu hatun! diye düşünerek derin bir nefes aldı. Fakat ortalığı derin bir sessizlik kaplıyacağına, yeniden iniltiler başladı. O kart ses:

— Bir daha var, bir daha var! diye söyleniyordu.

Hoca bütün dikkatini kulaklarına vererek dinliyordu. Telâşlı ayak sesleri durmuş, yerine Murat ustanın karısının iniltisi kaim olmuştu.

Birden kapı açıldı ve eşikte Atike hatun göründü. Yarı karanlıkta Hocanın siluetine bakarak:

— Uyandın mı efendi? dedi.

— Hayır ola, kurtuldu mu hatun?

— Aman sorma efendi, bir tane daha geliyor. Hah, işte bak...

Atike hatun hızla geri döndü ve kapıyı kapadı.

Dışarıdaki inilti yine artmıştı. «Amaaan!.. Amaaan!..» sesleri arasında kadınlar: «Maşallah! Maşallah!» diye haykırdılar. Hoca yeniden derin bir nefes aldı: «Hey yarabbim!» diye mırıldandı.

Sofadaki ayak sesleri yeniden telâşla sağa sola uzandı ve ebenin kart sesi yeniden duyuldu:

— Havlu, havlu!.. bir tane dana var. Hey haktaalâ.. sana.

Hoca gayri ihtiyarî: «Hey haktaalâ!» diye söylendi. Bu olur şey değildi. Ne oluyor, ustanın karısı doğurmadı doğurmadı da şimdi toptan mı doğuruyordu?

Kapı yeniden açıldı ve yine Atike hatun göründü:

— Ayol maşallah de, Fatma kadın üçüncüsünü çıkaracak!..

Hoca: «Bismillâh!» diyerek hızla uzandı, dudaklarını muma uzattı ve üfledi. Sonra karısına döndü:

— Koş, öteki odadaki mumları, kandilleri de söndür, çocuklar dışarda aydınlığı görünce mum ışığına koşuyorlar!

Atike hatun:

— Of efendi! diyerek döndü, kapıdan çıktı.

Hoca artık bu işin Allaha bırakılması lâzım geldiğini düşünerek yorganı başına çekti ve dışardan gelen iniltiye gittikçe alışıp nihayet uyudu.

Küçük servetini biraz daha büyüten, biraz daha şişiren Hoca, Sivrihisarın en mümtaz şahsiyetlerinden biri haline gelmişti. Ötede beride bağlar almış, inekler, kümes hayvanları peyda etmiş, kasabanın en güzel evlerinden birinde kirasız oturmıya başlamıştı.

Günler, haftalar ve aylar geçtikçe Sivrihisarlılar Hocaya büsbütün bağlanıyor, karşısına geçtikleri zaman çok hürmetkâr duruyorlar, ancak dudaklarının ucunda ufacık bir çizgi, bir tebessüm çizgisi eksik olmuyordu.

Hoca şehir hayatında da, kadılık hayatında da karşılaştığı birçok hâdiseleri bazan saffetle, bazan kurnazlıkla ve ekseriya da alayla karşılamaktan kendini alamıyordu.

Büyüklük yapmıyor, daima halkla bir oluyor ve samur kürkünün altındaki vücudunda bulunan kalbi yine o eski kalp, eski iyi, temiz ve müşfik kalp olarak kalıyordu. Fakat en büyük zâfı karı koca davalarında gösteriyordu. Ekseriyetle de erkekler lehinde kararlar veriyordu.

Bir gün karşısına yine bir karı koca düşmüştü. Erkek levent, güzel, koç burunlu bir yiğitti. Karısı ise çirkin, çarpık çurpuk bir şey.. ve durmadan mırıldanmasından anlaşılıyordu ki, kadınların en düşük çenelisi.. Hoca:

— İsimler zapt olunsun, dedi. Sonra erkeğe döndü:

— Adın ne?

— Mürteza.

— Karının adı?

Koç burunlu yiğit göz ucu ile karısına muhakkirane baktı:

— Bilmem! diye mırıldandı.

Hoca hayretle gözlerini açtı:

— Nasıl bilmem? Bu senin

Erkek — Anlaşmak için ne yapmalıyız bilmem ki?..
Kadın — Kolay, fikirlerimiz bir olduğu zaman senin dediğini yaparız, fikirlerimiz ayrı olduğu zaman da benim dediğimi!..

BİR HÂKİKAT

Müşterilerimizin nazarı dikkatine:

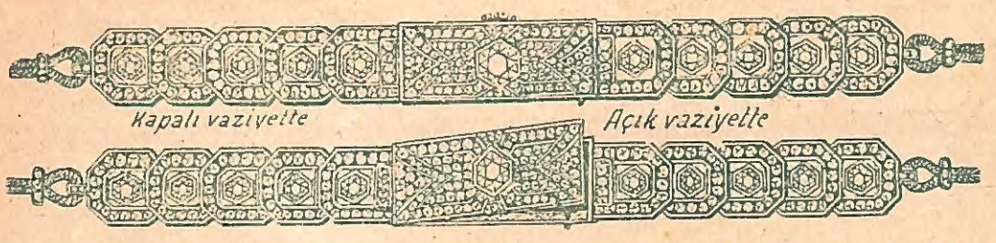

No. 82 - C. elmaslı ve ortadaki büyük olmak üzere 11 pırlantalı 650 lira, No. 82 - E. elmaslı ve ortadakile iki kenarındaki büyük olmak üzere 11 pırlantalı 800 lira.

Pırlantalı ve elmaslı saat demek, bir kelime ile SİNGER SAATİ demektir. Çünkü pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakikî evsafını meşhur âlem olan SİNGER saatlerinde toplanmıştır. Bunun için, saat alacağınız zaman, tereddütsüz SİNGER saatı almanız ve saatın üzerindeki SİNGER markasına, müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Modayı takip eden asrî kadın kıymetli taşlar ile ve nefis işle nesile hakikaten nazarı dikkati celbeden böyle bir harikulâde SİNGER saatine sahip olmak âdeta bir saadettir.

SINGER SAATİ; HOŞA GİDECEK EN MAKBÛL VE EN GÜZEL HEDİYELİKTİR. EMSALLERİ GİBİ 15 SENE GARANTİLİDİR.

Adres: SİNGER SAAT MAĞAZALARI. İstanbul Eminönü No. 8

kaç senelik karın?

— On sene oldu efendi hazretleri.

— Be adam, on senedenberi insan karısının adını öğrenmez mi?

Koç burunlu erkek susuyordu. Hoca uzun uzun onun yüzüne bakarak düşündü. Adamcağız karısından okadar nefret etmişti ki, adını bile ağzına almak istiyordu.

— Demek on senedir karının adını belliyemedin?

— ....

— Anlaşıldı, muradın geçinmek değilmiş ki, adını sorasın!

Ve kadının bütün feryatlarına rağmen koç burunlu yiğite boşamak hakkını verdi.

Hocanın kadılığında hak ve hakikat yok değildi. Fakat yine de birçok sızıltılar meydana çıkıyordu.

— Arkası var —

PAPAĞAN

(9 ncu sayfadan devam)

riyor... (Kadın) merdivende bir ayak sesi.. muhakkak kocamdır... (Erkek) eyvah, ben şimdi ne yapacağım? (Kadın) Felâket, durmaya gelmez. Sizi de, beni de öldürür. Çabuk şu dolabın içine giriniz... (Erkek) Sığabilir miyim? (Kadın) Bu vaziyette ne yapıp yapıp sığmanız lâzım gelir. Haydi, dolaba! pat küt... (Dolabın kapanışını taklit eder).

Şekip — (Semihanın ellerinden yakalıyarak) söyle, hain kadın, herifi hangi dolaba kapadın?..

Semiha — Ben mi? Benden mi şüphe ediyorsun? Ah, alçak adam... Melek gibi kadından şüphe ediyorsun demek... (Hıçkırarak ağlar).

Şekip — Sen herifin bulunduğu yeri bana göster de ondan sonra melekliğini ispat et!

Semiha — Benden şüphelenmek bir cinayettir.

Şekip — Uzun lâf istemiyorum. Ferhat, bu rezaleti kendi kendine uydurmadı ya. Elbette bu salonda geçen bir hâdiseyi anlatıyor. Söyle, diyorum, herif nerede?..

Ferhat — (Tüneğinden) Dan... Burası Türkiye radyosu. Kısa dalğa, Ankara... Aziz dinleyiciler, temsil kolumuzun hazırladığı Leylâ ile Mecnun komedisinin birinci perdesi bitti. İkinci perdesini yarın öğle neşriyatımızda vereceğiz... (Şekip ile Semiha, hayran hayran, biribirlerine bakarlar!

İspinoz

RADYOLİN

Sabah, Öğle, Akşam

Her yemekten sonra günde üç defa muntazaman dişlerinizi RADYOLİN ile fırçalayınız

NEVROZİN

Nevralji, kırıklık ve bütün ağrılarınızı derhal keser.

İcabında üç kaşe alınabilir

Taklitlerinden sakınınız

BURUŞUKLUKLARI ve LEKELERİ nasıl "SİLMELİ"

Bu yeni ve şayanı hayret GÜZELLİK REÇETESİNİ tecrübe ediniz. Cild hüceyrelerinden istihraç edilen ve genç ve sağlam bir cildin unsurlarına müşabih olan yeni ve kıymetli bir hülâsa Bütün dünyada tanınmış bir cild mütehassısı tarafından keşfedilerek kemali itina ile seçilen hayvanlardan istihraç edilen ve «Biocel» tabir edilen bir cevher şimdi cild gıdası olan pembe renkteki Tokalon kreminin terkibinde mevcuttur Bunu her akşam yatmazdan evvel kullanınız.. Siz uyurken cildiniz bu kıymetli unusurları masseder Her sabah uyandığınızda cildinizin daha taze, daha genç ve daha yumuşak olduğunu görürsünüz Gündüzleri (Yağsız - Beyaz) Tokalon kremini kullanınız Bu basit tarzı tedavi sayesinde her kadın 10 yaş gençleşebilir ve her genç kızın gıpta nazarile baktığı şayanı hayret bir tene malik olabilir Tokalon kreminin müsmir neticeleri garantilidir Aksi takdirde paranız iade edilir

PARASIZ GUZZELLİK KUTUSU Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir Ambalâj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz. Tokalon servisi 23 - P. Posta Kutusu 622. İstanbul

Karikatür

TOMBUL TEYZE SICAKTAN BUNALIYOR:

Komşu — Tebrik ederim, değirmenciliğe mi başladınız?

Tombul Teyzenin Kocası — Hayır, refika serinlemek için bir vantilâtör istedi. Onun için yaptırdım!..